

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2602/2025
05.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из, чији је пуномоћник Драгиша Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 13015/2020 од 10.10.2024. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 13015/2020 од 10.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3049/19 од 11.02.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде штете за период од јануара 2016. године до марта 2018. године исплати тужиоцу појединачне месечне износе са законском затезном каматом, у висини и на начин како је то одређено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете за период од јануара 2000. године до децембра 2015. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, у висини и на начин како је то одређено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијени су предлози за прекид и застој поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 13015/2020 од 10.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о посебној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) прописано је да је Државно правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије (члан 2. ставови 1. и 2.); послове из надлежности правобранилаштва обавља правобранилац и његови заменици (члан 23. став 1.); када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат (члан 11. став 4.).

Пошто Закон о правобранилаштву наведеним одредбама изједначава државног правобраниоца са адвокатом, а према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, следи да у име Републике Србије ревизију и друге ванредне правне лекове може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик.

Ревизија није изјављена од стране означеног заменика државног правобраниоца Маринка Чобанина, већ лица које се потписало (нечитак потпис) и означило да то чини за заменика Државног правобраниоца, па ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић